

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (DrSc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXIII

ČÍSLO 248, PROSINEC 2020

CENA 10 Kč

Nesmýslnosti či absurdity našeho veřejného života

Některé současné jevy a události našeho veřejného života působí podivným až absurdním dojmem. Při nedávném výročí státního svátku vzniku Československa byla tato událost právem označována za nejvýznamnější pro naše vzájemně nejbližší národy – Čechy a Slováky. Obnovení společného vlastního samostatného státu po 300 letech poněmčování Čechů a 1000 letech pomaďaršťování Slováků, návrat ke společnému státu v tradicích Velké Moravy bylo skutečně historickým vítězstvím. Suverénní ČSR byla, přes historicky vzniklé nedostatky, důstojným prostředím pro rozvoj našich národů. Slováci pak zachránili před zánikem pomaďarštěním.

Je proto správné a důstojné hodnotit 28. říjen jako pro nás nejvýznamnější výročí. Jeho oslavy mají dnes však trpkou pachut' oslavy neexistujícího státu. Rozbití Československa v roce 1993 bez celonárodního referenda politiky, kteří k tomu nebyli nikým oprávněni, je hanebnou velezradou. Neveřejné působení zahraničních sil, zvláště k ČSR vždy nepřátelského Německa, patrně přispělo k neúspě-

chu československých vlastenců, kupř. Československého výboru, kteří chtěli zachování společného státu.

Mluví-li politici, kteří se podíleli na rozbití Československa, o jeho významu, je to pokrytectví. Jednotlivé části – Česká a Slovenská republika – jsou podstatně slabší a méně odolné proti tlakům některých velmocí, zvláště Německa, posíleného sjednocením, USA a velkého nadnárodního kapitálu, prosazujícího globalizaci – zrušení samostatných národních států a následné zničení zvláště tradičních evropských národů jejich smícháním v rámci EU a imigrací z rozvojových zemí. Přeměna národů na dav nikam nepatřících, demoralizovaných a snadněji ovladatelných jedinců je cílem tohoto tzv. Nového světového řádu (New world order).

Na mezinárodní souvislosti ukazuje skutečnost, že Německo bylo sjednoceno pohlcením NDR a bez neutralizace, slovanské státy – Československo, SSSR a Jugoslávie – byly rozbity, Jugoslávie pak hanebnou agresivní válkou NATO s účastí Německa a bez souhlasu Rady bezpečnosti OSN. Je to součást protislovanské politiky Zápa-

du. Rozpad východoevropské socialistické skupiny států – Varšavské smlouvy – byl umožněn bezpříkladnou zradou vedoucích politiků Sovětského svazu, zvláště Gorbačova. První kroky k ní učinil už Chruščov. Jednostranné stažení sovětských vojsk z Rakouska a Německa, zatím co americká armáda v Německu zůstala, zrušení Varšavské smlouvy při zachování NATO, skutečné zrušení dohod velmocí z Jalty a předání evropských spojenců Sovětského svazu Západu je jednoznačnou zradou, podobnou mnichovské zradě ČSR spojenci – Anglii a Francií v roce 1938 nebo o 300 let dříve předhození Českého království Habsburkům Švédy ve Vestfálském míru roku 1648.

Německo usiluje o nadvládu v Evropě. Co se mu nepodařilo dvěma světovými válkami s více než 80 miliony obětí, se nyní snaží toho dosáhnout hospodářsky pomocí ekonomického a politického ovládnutí Evropské unie. Opět jsme první na řadě, první v boji, jak řekl už náš prezident Budovatel Edvard Beneš. Dnes už je větší část hospodářství ČR v cizích, především německých rukách.

(Pokračování na s. 8)

Výzva Cichanouské ke stávce v Bělorusku skončila fiaskem!

První den listopadu se opět v Minsku sešly tisíce demonstrantů a dožadovaly se odstoupení běloruského prezidenta Alexandra Lukašenka. Zasáhla proti nim policie a také zatýkala. Dle agentury TASS vypálila do vzduchu varovné výstřely, které ale nepadly ze smrtících zbraní. Ještě předtím na sklonku října prezident na schůzi s představiteli ministerstva vnitra varoval demonstranty, kteří se dál bouří proti režimu, že nehodlá ustoupit a nebude se rozpakovat použitím proti nim ostřejších prostředků.

Posilou mohou být lidové družiny

Jak oznámily běloruské sdělovací prostředky, ministra vnitra Juryje Karajeva vystřídal na tomto postu Ivan Kurbakov. Agentura Reuters poznamenala, že Lukašenko jmenoval Karajeva a další dva vysoce postavené funkcionáře bezpečnostních složek svými poradci. Svěřil jim dohled nad bezpečností v různých částech země. Ponesou zodpovědnost za Minsk,

Manifestace v Minsku: „Lukašenko, náš Prezident!“, hlásá nápis na vlajce Běloruska v rukou ženy
Zdroj: iDnes.cz

oblast Brestu, jež leží u polských hranic, a za Grodno, které se nachází u hranic s Polskem a Litvou. Důraz na bezpečnost v těchto místech, sousedících se státy NATO, souzní s opakovaným prohlášením prezidenta, že Severoatlantická aliance a Západ podporují protesty v Bělorusku.

Lukašenko se rozhodl v případě nutnosti povolát do ulic armádu a ozbrojit dobrovolníky v tak zvaných lidových družinách, jež tvoří

bývalí vojáci a příslušníci bezpečnostních složek. „Je to v mé pravomoci. Výsadková úderná brigáda v Brestu je na to zaměřena ze zákona. A velká motostřelecká brigáda je rozmístěna v Grodnu. To je naše opora,“ řekl dle serveru Tust.by prezident. Dodal, že pomocí mohou i tzv. létající oddíly někdejších vojáků z lidových družin, které je záhodno posílit a jež by mohly být i vyzbrojeny.

(Pokračování na s. 8)

*Vážení a milí čtenáři,
přejeme Vám klidné a veselé Vánoce
a ještě lepší nový rok!*

*Děkujeme za vaši přízeň!
Redakce Slovanské vzájemnosti*

Dějiny tvoří lidé, kteří v životě něco dokázali

Osmadvacátého října si připomněla naše vlast 102. výročí zrodu samostatného Československa. Státní svátek již tradičně doprovázejí pietní a slavnostní akce. Avšak letos většina z nich byla zrušena kvůli pandemii koronavirovu.

Představitelé našeho státu individuálně uctili toto historické datum položením věnců u hrobu Neznámého vojína na pražském vrchu Vítkově. K Národnímu památníku jako první přišel prezident Miloš Zeman a po něm následovali předseda Senátu Miloš Vystrčil (ODS), místopředseda Sněmovny Tomio Okamura (SPD), premiér vlády Andrej Babiš (ANO) a ministr obrany Lubomír Metnar (za ANO) či pražský arcibiskup Dominik Duka. Člověk musel mít rozličné pocity z přítomnosti „Tchajwance“, Vystrčila, jehož strana, kterou zastupuje, nese podíl na zániku společného státu Čechů a Slováků a nyní jej farizejsky oslavuje!

V den státního svátku prezident Miloš Zeman na Pražském hradě po zásluze vyznamenal třicet osm osobností, mezi nimiž jsou veteráni druhé světové války, politici, vědci, lékaři, umělci a sportovci.

Osobně předá vyznamenání při příležitosti stejného svátku až příští rok. Zeman v televizním projevu prohlásil, že 28. říjen má být svátkem národní „hrdosti, která je vytvářena všemi těmi, kdo pomáhají našemu národu k lepšímu životu... Uvědomuji si, že dějiny jsou tvořeny skutečně lidmi, kteří v životě něco dokázali. Zasadili strom, postavili dům, zplodili dítě. A nejsou to jenom desítky vyznamenaných na Pražském hradě, ve Vladislavském sále. Jsou to tisíce, desetitisíce, statisíce, miliony lidí, kteří svým způsobem mají za sebou úctyhodnou životní dráhu a mohou se ohlédnout za sebou a vidět, že tato dráha byla úspěšná.“

(Pokračování na s. 3)

Pocta prezidenta M. Zemana na Vítkově

FOTO ČTK – Vít Šimánek

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

Dějiny tvoří lidé...

(Dokončení ze s. 1)

Galerie vyznamenaných osobností

Prezident M. Zeman udělil nejvyšší Řád Bílého lva 1. třídy generálmajoru Františku Fáberovi (in memoriam), vojenskému pilotovi a válečnému stíhači. Plukovníku Josefu Koukalovi (in memoriam), dopravnímu a stíhacímu pilotovi, účastníku bitvy o Velkou Británii ve 2. světové válce. Generálmajoru Miloslavu Masopustovi, válečnému veteránovi 2. světové války. Diviznímu generálovu Heliodoru Píkovi (in memoriam), vojáku a legionáři, významnému představiteli zahraničního čs. protinacistického odboje.

Řád Bílého lva občanské skupiny 1. třídy zpěvákovi Karlu Gottovi (in memoriam) a profesoru Romanu Prymulovi, epidemiologovi.

Řád Tomáše Garrigua Masaryka 1. třídy doktoru Pavlu Rychetskému, politikovi, právníkovi a předsedovi Ústavního soudu.

Medaili Za hrdinství obdrželi od prezidenta: Jana Březinová, zdravotní sestra v důchodu, která v pomáhala v Litomyšlské nemocni-

Milující táta – hrdina Petr Lang

Zdroj: znesnaze21.cz

ci v období covidu a také nadstrážmistr Petr Lang (in memoriam), příslušník vězeňské služby ve Věznici Heřmanice, který byl zastřelen při útoku v ostravské nemocnici, když kryl vlastním tělem svoji dceru. Medaile Za zásluhy 1. stupně dostali například: Karel Brückner, fotbalový trenér a hráč. Inženýr Tomáš Cihlář, biochemik

Generálmajor Miloslav Masopust, válečný veterán druhé světové války

Zdroj: vojenskahistorie.cz

a virolog, viceprezident pro virologii americké společnosti Gilead Sciences. Jožka Černý, zpěvák. Josef Dvořák, herec. Jaroslav Falta, bývalý motokrosový závodník. Magistr Václav Fanta, nevidomý umělecký fotograf. Karel Fiala (in memoriam), filmový herec, operní, operetní a muzikálový pěvec. Docent František Hezoučský, bý-

valý ředitel Jaderné elektrárny Temelín. Profesor Jiří Jelínek, vysokoškolský pedagog v oblasti trestního práva. Doktor Jaroslav Matys, psychiatr, bývalý předseda Asociace dětské a dorostové psychiatrie ČR. Inženýr Tan Trinh, předseda Vietnamského spolku Moravskoslezského kraje a Ostravy. Doktor Radim Uzel, gyneko-

log a sexuolog a ještě další významné osobnosti.

Exhibice Václava Klause u Obecního domu

Bývalý prezident Václav Klaus využil státního svátku k exhibičnímu vystoupení u pamětní desky na pražském Obecním domě, kde položil květiny. Bez roušky se tu připojil k pošetilým kritikům protiepidemických opatření vlády premiéra Andreje Babiše vůči koronaviru, která dle něho omezují Ústavou dané občanské svobody, likvidují ekonomiku a důstojný život lidí, rozvracejí finance státu. Jako někdejší hlava státu ale měl jít s rouškou občanům příkladem. Takhle si za své papalášství vykoledoval pokutu, jež mu vzhledem k jeho vysokému důchodu neublíží! Ale finančně postižen dosud nebyl.

Škoda, že se tenkrát v 90. letech tak rebelantsky Klaus nepostavil proti likvidaci československé federace bez referenda, k jejímuž rozpadu „státnicky“ přispěl s tehdejší slovenským politikem Vladimírem Mečiarem.

(ČTK, JAN JELÍNEK)

Český diplomat v černohorských službách

V první polovině 14. století měli Srbové mocný stát. Sahal od Dunaje ke Korintskému zálivu, od Jaderského moře po Egejské. Za Štěpána Dušana, jenž si osvojil titul „car Srbů a Řeků“, Srbsko zaujímalo vedoucí místo na Balkánském poloostrově. Neštěstí se ovšem nezadržitelně blížilo.

Už od konce 13. století začali na západ pronikat osmanští Turci. Ještě během Dušanova života překročili Bospor. Porážka srbského vojska Turky na Kosově poli ve svátek sv. Víta, nebo-li na Vidov dan, 28. (podle pravoslavného kalendáře 15.) 6. 1389, znamenala jednu z osudových křížovatek, které změnily středověk, i běh dějin lidstva. Srbsko se začalo dostávat do vazalství Osmanské říše. Události po pádu Cařihradu (1453) existenci srbského státu definitivně ukončili.

Roku 1499 Turci obsadili Zetu. Podstatná část srbsko-slovanského obyvatelstva odešla do hor. Vytvořila si tam svobodu poskytující kraje, odolávající průběžným válečným výpravám osmanských okupantů. Tato skutečnost vyvinula název Černá Hora. Významné státotvorné postavení patřilo pravoslavné církvi. Její metropolitě se označovali vladykové a ve svých rukou sjednocovali moc duchovní a světskou. Tu představovala vládnoucí od roku 1697 dynastie Petrovič-Njegoš. S koncem 17. století Černá Hora proklamovala svou nezávislost. Na mapách ovšem byla nadále brána jakou součástí Osmanské říše. Po roce 1815 se černohorskému odporu dostávalo souznění od Srbského knížectví, stále více si probíjovávajícímu samostatnost.

Do osudu Černé Hory v 19. století zasáhli i Češi. Nejvíce asi Jan Vaclík, rodák z vesnice Plav

u Českých Budějovic (narozen 15. 6. 1830). Již jako gymnazista se naučil srbsky a v revolučním roce 1848 uskutečnil první cestu na slovanský jih, pln romantického nadšení pro černohorské junáky. Jako jeden z mála Čechů studoval ve Vídní Tereziánskou akademii, kde se připravoval do diplomatických služeb v Orientu. Nemohl počítat s perspektivní dráhou rakouského kariérního diplomata. Nejen pro svůj český a nešlechtický původ, ale i pro přesvědčení o potřebě všeslovanské vzájemnosti. Ukončil studia a vydal se opět na Balkán. Procestoval Turecko, Srbsko, Albánii a Černou Horu. O svých pozorováních psal do Pražských novin a Živy reportáže (politologické rozborů) se sympatiemi k Jihoslovánům. Zachytil úmrtí černohorského vladyky Jiřího Petroviče-Njegoše.

Jeho nástupce Danilo II. si už ponechal pouze hodnost světského panovníka, knížete, což bylo nutné, mělo-li mít úspěch úsilí převést Černou Horu v novodobý stát. Úkol nesnadný, jak pro hledisko vnitřní, ale také nevyjasněné mezinárodní postavení jeho vlasti. Černohorský panovník ve svých snahách zdatného pomocníka našel právě v Janu Vaculíkovi, se kterým se osobně setkal v roce 1856. Kníže mu umožnil pracovat s diplomatickými dokumenty Černé Hory a zajistil finanční podporu. Tak vznikl francouzsky psaný spis (memorandum) La souveraineté du Monténégro et le droit des gens moderne de l'Europe, zdůrazňující černohorskou nezávislost.

V roce 1857 se Černá Hora dostala opět do válečného konfliktu s Turky, permanentně ohrožujícími tuto malou statečnou zemi. Černohorci si vedli úspěšně a mír zprostředkovaný Francií stabilizoval hranice Černé Hory, což po-

zději potvrdily další evropské mocnosti. A v jejich zpravodajských kruzích se vědělo o diplomatických argumentech vypracovaných Vaclíkem.

Kníže Danilo byl spokojen. Roku 1858 vyslal do Prahy kapitána P. Pejoviče k Vaclíkovi s nabídkou dlouhodobého působení na Černé Hoře. V trvajícím Bachově absolutismu to pražské policii pochopitelně nemohlo uniknout, takže Vaclíka podřídila dozoru. Až počátkem roku 1860 mohl po souhlasu rakouských úřadů odcestovat do Cetinje, tehdejšího černohor-

Srbský kníže Nikola

Zdroj: wikipedia.org

ského hlavního města, a nastoupil místo sekretáře knížete. Od začátku působení zde propagoval českou kulturu a pozitivní česko-černohorsko-srbské vztahy vůbec.

Upevnění moci černohorského knížete nebylo po chuti Vídní, která se obávala, že příkladu Černé Hory budou politicky využívat Jihoslováné v Rakouském císařství. Dne 13. srpna 1860 došlo v Kotoru k Danilově zavraždění. Naděje rakouské vlády, že za pomoci taj-

ných agentů vyvolá klanové nepokoje a zášti (takový dobový pokus o „Majdan“) se nenaplnily. J. Vaclík napsal pro českou veřejnost velký nekrológ Kníže Danilo, jež vyšel v Obrazech života (1861). Nadále zasilal domů mnoho původních zpráv, uveřejňovaných v českých novinových titulech, vznikajících po obnovení ústavního života v Rakousku, např. v Času a především v Národních listech.

Mohl tak činit, protože se na jeho postavení nic nezměnilo. Jako sekretáře jej převzal kníže Nikola

Jan Vaclík

Zdroj: wikipedia.org

(1841 – 1921), za kterého zpočátku zahraniční a vojenské záležitosti řídil jeho otec vojvoda Mirko. Rakouský císař František Josef I. se choval poněkud nejistě, když ve vojvodově doprovodu musel přivítat svého poddaného. Vaclík pracoval i na zlepšení černohorské státní organizace. Podporoval myšlenku vytvoření Jugoslávie. Z jeho iniciativy mladý Nikola v roce 1866 nabídl srbskému knížeti Michalu Obrenovičovi zřeknutí se

trůnu a sjednocení Černé Hory a Srbska, když to pomůže osvobození Slovanů od turecké nadvlády, o čemž později už jako černohorský král nechtěl ani slyšet.

V Praze předával jménem černohorské vlády vyznamenání F. Palackému, F. L. Riegrovi a K. J. Erbenovi za upevňování slovanské vzájemnosti a spolupráce mezi českým národem a Černou Horou. Stal se důvěrným informátorem právě F. L. Riegra, tehdy vůdčího muže české politiky. Upozornil ho na francouzský zájem o Černou Horu, v souladu se zájmem o Srbsko. Sdílel mu své mínění, že „co snázejí Černohorci, to nesnese žádný národ na světě pro samostatnost a víru“.

Roku 1875 vypuklo v Hercegovině a v Bosně protiturecké povstání Srbů. Černá Hora vyhlásila Osmanské říši válku. Kníže Nikola vedl svoje vojáky na pomoc povstalcům s heslem odčinění Kosova pole! Do boje vstoupilo rovněž Srbsko. Válečný vývoj pro ně nebyl příznivý. Od katastrofální porážky je uchránil zásah Ruska. Vaclík vyjednával příměří, o němž podal vysoce uznávanou informaci při zasedání diplomatických zástupců evropských mocností v Dubrovniku. S černohorským poselstvem navštívil Istanbul. Byl prvním černohorským konzulem na turecké půdě.

Za diplomatického doprovodu knížete Nikoloy zavítal k jednání také do hlavního města carského Ruska. Zde Jana Vaclíka na sklonku života zastihlo vypuknutí 1. světové války. Pro pokročilý věk se již nezapojoval do formovaného českého, respektive československého zahraničního odboje. Zemřel v Petrohradu 3. srpna 1917.

VLADIMÍR MLEJNECKÝ

Stranu 3 připravil a redigoval Jan Jelínek

Neušlo nám

■ Zatčen bývalý velitel UCK

Speciální soud pro Kosovo v Haagu vydal prohlášení, že v rámci vyšetřování zločinů proti lidskosti a válečných zločinů týkajících se konfliktu se Srbskem v letech 1998 – 1999 zatkl Saliha Mustafu, bývalého velitele Kosovské osvobodovací armády (UCK). **sme.sk**

■ Maršál Žukov se vrací na Ukrajinu

V Oděse vrátí prospektu Nebeské stovky jméno maršála Žukova. Takové rozhodnutí přijala speciální komise radnice ukrajinského města. Dříve byly některé ulice přejmenovány rozhodnutím M. Saakašviliho. **vesti.ru**

■ 99. konvoj s humanitární pomocí pro Donbas

Ministerstvo pro civilní obranu, mimořádné situace a likvidace následků živelných pohrom RF dopraví do Doněcku a Luhansku přes 119 tun humanitárního nákladu. V nákladu jsou mimo jiné léky a zdravotnické zařízení. Humanitární pomoc z Ruska je občanům Donbasu dodávána od srpna roku 2014. Od té doby 98 konvoji na území jihovýchodu Ukrajiny ministerstvo dovezlo téměř 85 tisíc tun humanitárních nákladů. Ukrajinské orgány v dubnu 2014 zahájily vojenskou operaci proti samozvané Luhanské lidové republice a Doněcké lidové republice, které svoji nezávislost vyhlásily po státním převratu na Ukrajině v únoru 2014. Podle posledních údajů OSN při konfliktu padlo asi 13 tisíc lidí. **sputniknews.com**

■ Německo počítá s dokončením „Severního potoku 2“

Ministr zahraničí Heiko Maas prohlásil, že projekt plynovodu „Severní potok 2“ bude dokončen. „Otázka je pouze kdy. Sami si určujeme naši energetickou politiku a dodávky energie zde v Evropě. Nekritizujeme fakt, že Spojené státy loni více než zdvojnásobily dovoz ropy z Ruska a jsou nyní druhým největším dovozcem ruské těžké ropy na světě. USA uplatňují své právo na nezávislou energetickou politiku. To samé děláme i my,“ dodal ministr. A my jenom dodáme, že 1. října Dánsko, jako poslední, vydalo povolení na provoz plynovodu Severní potok 2. **rt.com**

■ Jednání Ruska a Ukrajiny

Poprvé po šesti letech proběhlo jednání o obchodně-ekonomické spolupráci mezi Ruskem a Ukrajinou. Kulatý stůl organizovala Obchodní a průmyslová komora Ruska a Liga zaměstnavatelů ve strojírenství „Ukrmašstroj“.

■ Komu vadila socha Nerudy?

V Petřinských sadech byla objevená povalená socha literáta Jana Nerudy. Městská část Praha 1 uvedla, že za poničení sochy mohou vandalové. Případ šetří policie. Komu mohla vadit? Je trnem v oku už i české národní obrození? Připomeňme, že se nejedná o první incident takového druhu. Letos v červnu byla poškozena socha Winstona Churchilla na Praze 3. Další incident, tentokrát ze září, se váže k soše Edvarda Beneše. V den výročí jeho úmrtí neznámí pachatelé jeho sochu posprejovali. Patří sem i zbourání sochy maršála Koněva v dubnu na Praze 6. **sputniknews.com**

Stranu 4 připravili a redigovali Miroslav Havlík a Jan Jelínek

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

Rusko připraveno zmrazit počet jaderných hlavic

Ruský prezident Vladimir Putin 22. října prohlásil, že svět nebude mít budoucnost bez systému kontroly zbrojení, píše Reuters s tím, že na vlásku visí osud poslední odzbrojovací dohody mezi Ruskem a USA. Washington odmítl Putinův návrh, aby velmoci o rok bez podmínek prodloužily platnost smlouvy

omezující americké a ruské strategické jaderné zbraně.

Putin na zasedání diskusního Valdajského klubu uvedl, že ruská bezpečnost neutrpí, pokud smlouva nebude prodloužena. USA s Ruskem podepsaly v roce 2010 na Pražském hradě smlouvu označovanou jako nový START nebo START 3, která omezuje počty

strategických jaderných zbraní. Její platnost vyprší v únoru 2021. Smlouva může být prodloužena o pět let, pokud se na tom státy dohodnou. Washington a Moskva však dosud nedospěly v tomto směru k dohodě. Ruská diplomacie uvedla, že Rusko je v rámci ročního prodloužení smlouvy připraveno na rok zmrazit počet svých jaderných hlavic, pokud USA učiní totéž. Washington vyjádřil ochotu začít jednat.

O tvrzení amerických diplomatů, že obě země jsou blízko dohody o prodloužení smlouvy, však hlavní ruský vyjednávač, náměstek ministra zahraničí Sergej Rjabkov řekl, že Američané „předbíhají a předjímají“, co se může stát. „Zatím nelze tvrdit, že jsme na prahu dohody,“ řekl listu Kommersant a dodal, že mezi oběma stranami zůstávají „naprosto závažné“ rozpory. Putin také prohlásil, že kdyby režim chtěl otrávit kritika Kremlu Alexeje Navalného, nedovolil by mu odletět na léčení do Německa, kde se zotavil. „Kdyby tuto osobu úřady skutečně chtěly otrávit, sotva by ji poslaly

na léčení do Německa,“ uvedl. Dodal, že jakmile se na něj obrátí „žena toho občana“, hned osobně nařídil generální prokuratuře, aby mu umožnila odcestovat, navzdory omezením pramenícím z trestního stíhání.

Putin během jednání klubu, kterého se zúčastnil prostřednictvím videokonference, také prohlásil, že Spojené státy americké přišly o absolutní dominanci na světové scéně. K postavení supervelmoci se svou ekonomickou vahou a politickým vlivem blíží Čína a stejným směrem se podle Putina ubírá i Německo. Pandemie koronaviru „zesiluje pocit, že začíná zcela jiná doba – nejenže stojíme na prahu zásadních změn, ale jsme na počátku éry tektonických zlomů, a to ve všech oblastech“, prohlásil ruský prezident podle listu Vedomosti. Všem zemím, které po zániku Sovětského svazu „odepisovaly“ Rusko, Putin vzkázal, že Rusko se nechystá zeslábnout. „Znepokojuje nás pouze to, abychom nenaštydli na vašem pohřbu,“ prohlásil Putin. Neupřesnil, které země má na mysli. **(ČTK)**

Prezident Vladimir Putin

FOTO – ČTK/AP

Vyumělkovaná rusofobie nejen v ČR a její následky

Iracionální nenávist vůči čemukoliv nějak spojenému s Ruskem můžeme pozorovat v posledních třech dekádách pravidelně. Politici, novináři, politologové, analytici, zástupci různých, ve většině nevládních organizací, využívají sebemenší příležitost. A dokonce také soudci.

Vzpomeňme případ, kdy obchodní inspektor, zcela po právu, udělila pokutu jednomu hotelu v Ostravě za diskriminaci ruských zákazníků. Hoteliér se rozhodl, že z politických důvodů nebude ubytovávat Rusy, tedy, že ubytuje jen ty, kteří podepíší jakési prohlášení. Soudci Ústavního soudu se hoteliéra zastali a pokutu mu zrušili. Rozsudkem nám tak ukázali, že diskriminace ruského zákazníka (rusofobie) je v České republice legální. A tím se dostáváme

k otázce: není možné, že se z rusofobie stává ideologie? Kdy jakékoliv argumenty ke konkrétním událostem jdou stranou a vyhrává demagog se svou novou ideologií. Demagog, který vůbec žádná fakta nepotřebuje, má přece svou ideologii očeřování. Ale stejně jako jakákoli jiná nenávist i nenávist vůči rusky mluvícím nebo myslícím lidem, lidem v Rusku narozeným či prostě žijícím, stojí na stejných principech jako jakýkoli druh rasismu. Zcela stejný rasismus využívali ve své propagandě a jednání nacisté a fašisté, když likvidovali slovanské, židovské a další národy.

Tito rasisté sice válku prohráli, ale bohužel jejich myšlenky ve společnosti nejenže zůstaly, jsou dále rozvíjeny a podporovány. Příkladem kolem nás vidíme mnoho. Tento proces má samozřejmě

i svou druhou stránku, a to projev nesouhlasu a odporu. Během letošního podzimu vznikly ve dvou

Nikolaj Malinov, předseda bulharské strany „Znovuzrození vlasti“. Vladimir Putin, prezident Ruska, Malinova loni vyznamenal Řádem přátelství za upevňování přátelství a spolupráce mezi národy. Zdroj: inosmi.ru

slovanských státech politické strany, které se hlásí k přímé spolupráci s Ruskou federací. V Bulharsku založili stranu „Znovuzrození vlasti“, jejímž heslem je: „Evropa a Bulharsko budou silnější s Ruskem“. Předsedou se stal Nikolaj Malinov, který dlouhá léta vedl občanský spolek „Rusofilové“, zabývající se rozvojem a prohloubením kulturních, náboženských, vědeckých a sportovních vazeb, posílením spolupráce mezi Bulharskem a Ruskem a mající desítky tisíc členů napříč bulharským politickým spektrem. Podle slov Malinova vydávají knihy, organizují koncerty, festivaly a srazy.

Připomínají období II. světové války a hlavně to, kdo Bulharsko osvobodil. Práce se jim daří, muzikálního festivalu v roce 2019 se zúčastnilo 35 tisíc dětí. V témže roce byl Malinov a další členové spolku obviněni ze špionáže ve prospěch Ruska. Případ se ale k soudu nedostal pro nedostatek důkazů, a tak se nyní snaží obvinít tyto aktivisty z jakýchkoli finančních machinací. V Bělorusku založili stranu „Svaz“, která se jako první strana v této zemi prohlásila za proruskou. V čele strany stojí Sergej Lušč. Strana si jako hlavní cíl stanovila sjednocení obou národů do unijního státu, což mimořádně už v roce 1996 v Dohodě o vzniku Společenství Ruska a Běloruska stvrdili svým podpisem Boris Jelcin a Alexandr Lukašenko. Názory na tento nově vzniklý „Svaz“ se velice různí, takže skutečný cíl tohoto projektu ukáže až budoucnost.

Podobné tendence lze pozorovat i v dalších slovanských zemích, a tak je reálné, že aktivity, které provádějí tyto rusofobní síly, budou mít zcela opačný výsledek.

MIROSLAV HAVLÍK

Arktida – noční můra pro USA

Perspektiva společné rusko-české spolupráce v Arktidě může být výzvou pro Spojené státy americké, které Washington není připraven čelit. Tento názor vyslovil odborník časopisu The National Interest Michael Lyons.

„Arktida je regionem, jemuž američtí politici jen málokdy věnují pozornost, ale který hraje klíčovou roli v politice světových velmocí,“ napsal. Kvůli změnám podnebí se tady otvírají nové hospodářské možnosti a světové velmoci stále častěji prohláší svůj záměr v něm dominovat.

„Washington značně zaostává za soupeři,“ postěžoval si Lyons. Připomenul, že Pobřežní stráž má k dispozici stejně jako Čína jen dva ledoborce, zatímco ruské loďstvo jich má nejméně 40 a do roku 2035 bude mít ještě o 13 atomových ledoborců více. **sputniknews.com**

Běloruské volby a pozorovatelé OBSE – záměrně sehrané divadlo?

Sociolog Petr Hampl upozornil na zvláštní situaci kolem pozorovatelů OBSE pozvaných/nepozvaných k prezidentským volbám v Bělorusku. „Dva týdny před volbami prošla zpravodajstvím ČT informace, že Lukašenko žádá o mezinárodní pozorovatele k běloruským volbám a že OBSE pozorovatele odmítá poslat. O dva týdny později se ze stejných novin dozví-

me, že volby neplatí, protože tam nebyli mezinárodní pozorovatelé,“ napsal Hampl. Počátkem července parlamentní shromáždění OBSE prohlásilo, že nebude vysílat pozorovatele k volbám do Běloruska, protože prý nedostalo pozvání včas. Připomínáme, že volby proběhly 9. srpna, a pro takovou organizaci jako je OBSE vysílání pozorovatelů musí být rutinní záleži-

tost. „Máme zájem pozvat naše kolegy. OBSE však již uvedla, že k nám nebudou moci vyslat své pozorovatele. Důvodem je epidemiologická situace,“ řekl předseda běloruské parlamentní komise pro mezinárodní záležitosti Andrej Savinyč. Podle Hampla byl tak vytvářen dojem, že A. Lukašenko záměrně nepustil pozorovatele do země. **mhav**

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Moje milované město Priština

„Praščaj ljubímyj gorod“ jsem prohlásila na autobusovém nádraží při loučení s kosovskými přáteli. „Neříkej „praščaj“, musíš se sem k nám vrátit. „Rá-

da bych, moc ráda. S láskou myslím na to město. U těch soch jsem stála.

Dívala se na ruku Petara Něgoše ukazující směrem k zemi „toto je moje země“ a fascinovala mě. Budu o tom psát víc, ale nyní chci něco povědět k těm fotografiím. Ty ještě u nás nebyly publikovány. Ty jsou vydány vydavatelstvím a redakcí deníku „JEDINSTVO“, který již neexistuje. Při loučení jsem dostala od šéfredaktora Jedinstva Nikoly Sáriče a jeho zástupce Dragana Jureviče mapu s fotografiemi Prištiny a několik nádherných zápisníků. To také bylo jediné, co z celého vydavatelství zůstalo. Hned po bombardování jsem se do Bělehradu rozjela a sešla se s nimi. Od nich se pak dověděla, jak to všechno proběhlo. Byla to děsná tragédie. Nikola s Draganem likvidovali veškeré dokumenty /jejich rodiny už

Petar Petrovič Něgoš. Bronzová socha je vysoká 4,20 m. Stojí u národní a univerzitní knihovny, filozofické fakulty a chrámu Krista Spasitele. Pravá ruka velkého vладыky spočívá na srdci a levá s nataženým ukazovákem ukazuje k zemi: „Toto je moje země“.

Vuk Stefanovič Karacič. Monumentální památník je postaven před filozofickou fakultou (v r. 1995). Stojí mezi svými nejbližšími, studenty, mluvčími a písíci jeho rodným jazykem. Byl průkopníkem moderní výuky srbského jazyka, srbské kultury. Hlásal: „To je bojiště národa“.

Priština

Univerzita v Prištině, založena pro Kosovo a Metochiji v Prištině v roce 1958. Následně na to, v roce 1960 je otevřena filozofická fakulta, v roce 1961 – právnicko-ekonomická, v roce 1965 – technická fakulta a v roce 1969 – fakulta lékařská.

Soud rozhodl o genocidě občanů SSSR nacisty v „novgorodské Osvětímí“

Solecký okresní soud v Novgorodské oblasti uznal jako genocidu hromadné popravy sovětských občanů u vesnice Žestjanaja Gorka spáchaných nacisty v roce 1942 během II. světové války. Jedná se o první takový rozsudek v ruském právním řádu.

Podle očitých svědků a údajů z archívů bylo na toto místo zvezeno a popraveno okolo 2600 vojenských zajatců a civilistů z Leninogradské, Novgorodské a Pskovské oblasti.

V minulém roce byla zahájena exhumace ostatků. Zatím bylo nalezeno 521 obětí, z toho téměř 200 dětí. Což dovoluje nazvat Žestjanuju Gorku novgorodskou Osvětímí. Odtajněné německé dokumenty, jako třeba hlavní plán nazvaný „Ost – Východ“, opakovaně mluví o záměrech nacistů cíleně likvidovat Rusy, Ukrajince a Bělorusy, aby se tím „osvobodilo“ území pro německou kolonizaci.

Řada skutečností této cílené likvidace obyvatelstva právě na základě příslušnosti k slovanským národům, byla odhalena během veřejných soudních procesů, které

proběhly v SSSR v letech 1943 – 1949.

Proces konaný v Minsku s komisařem gestapa G. Kochem, rok 1946:

Státní zástupce: Řekněte nám o případu popravy 15 lidí v roce 1943, mezi nimiž byly tři ženy. Kolik jste jich osobně zastřelil?

Koch: Pokaždé při popravě jsem osobně zastřelil prvních tři až pět lidí, abych svým podřízeným ukázal, jaký má být gestapák.

Státní zástupce: Byla to názorná výuka?

Koch: Přesně tak.

Státní zástupce: Kromě 2000 lidí zastřelených ve městě Orel jste navíc postřílel dalších 40 lidí, mezi nimiž byly i děti. Proč jste je zastřelil?

Koch: Tito lidé měli komunistický světonázor. Mezi nimi bylo 9 žen a 8 dětí od 2 do 10 let.

Státní zástupce: I děti měly komunistický světonázor?

Koch: Měli jsme zásadu zabít i děti.

Státní zástupce: Máte děti?

Koch: Ano, mám 3.

Státní zástupce: V jakém věku?

byly v Bělehradě), když banda Thaciho hodila do kanceláře granát. Bylo velkým štěstím, že ten granát hned nevybuchl. Nikola ho duchapřítomně chytil a hodil ho zpět do chodby. Tím se zachránili. Jenom tak, jak byli, bez ničeho, se jim podařilo dostat do Bělehradu. Thaci a jeho bandy se dopouštěly hrozných zločinů, proto byl a je zločinem uznání Kosova jako státu a oslavovat bandity jako hrdiny. A já věřím, že se do milované Prištiny jednou vrátím.

NATAŠA WEBEROVÁ

Koch: Rok, 3 roky a 5 let.

Státní zástupce: Lze je z něčeho politicky obvinít?

Koch: Ne, určitě ne.

Státní zástupce: Podle jaké zásady jste zastřelil osm sovětských dětí? Ony nebyly v ničem vinny.

Koch: Byla to likvidace populace jiné rasy.

Obviněný G. Koch, stejně jako desítky dalších nacistických vrahů, se tehdy skutečně přiznal k trestnému činu genocidy. „Genocida vůči slovanským národům SSSR je právní fakt podle všech mezinárodněprávních dokumentů. A uznání této právní skutečnosti je povinností Ruské federace jako právního nástupce SSSR. Uznání genocidy je důležité nejen jako formální právní požadavek, ale jako požadavek spravedlnosti a připomínky nevinně popravených obyvatel a obránců vlasti, a hlavně jako varování budoucím generacím, kterým musíme předat tuto paměť a národní identitu. To je přesně ten případ, o kterém se říká, že je lepší pozdě než nikdy.“ prohlásil právník D. Sadovnikov.

mhav

Benešovy dekrety

Mluvčí organizace sdružující tzv. sudetské Němce, Bernd Poselt a členové Panevropské unie, nedávno navštívili Cheb. Mluvčí se při té příležitosti několikrát vyjádřil k Benešovým dekretům: „Česko by se mělo od této hrozně zátěže oprostít. Je v zájmu nás všech, aby Benešovy dekrety skončily na smetišti dějin.“ V roce 1997 byla přijata Česko – německá deklarace, v které se mimo jiné píše, že ani jedna ze stran nebude po druhé do budoucna nic požadovat. Benešovy dekrety, tedy záko-

ny o zbavení československého občanství a vyvlastnění majetku nepřátel republiky, byly přijaty na základě rozhodnutí vítězných mocností na Postupimské konferenci. Podobné kroky a zákony byly přijaty také v Polsku a v Maďarsku. Pokud by Dekrety skončily kdesi na smetišti, rozsáhlá území a mnoho nemovitostí by se rázem ocitlo v právním vakuu a jejich vlastnictví občany ČR by tím bylo zpochybněno. Sledujme, kdo do naší republiky zve tato individua!

mhav

Vítězem tygr ussurijský

Rus Sergej Gorškov zvítězil v soutěži o nejlepšího fotografa přírody za rok 2020 (Wildlife Photographer of the Year), kterou každoročně organizuje Přírodopisné muzeum v Londýně. Prvenství mu přinesl působivý snímek vzácného tygra, který objímá strom.

„Je vskutku velkolepý,“ okomentovala vítězný snímek věvodkyně Kate, jež ocenění předávala na ceremonii 14. října. Manželka prince Wiliama je sama amatér-

skou fotografkou. Gorškovova fotografie s názvem Objetí zachycuje vzácného tygra ussurijského, jenž se v pustém lese něžně tiskne ke stromu. Tato největší známá kočkovitá šelma je ohrožena vyhynutím a vyskytuje se pouze na východní Sibiři. Autor čekal na pořízením snímku celých 11 měsíců. Porota letos vybírala z více než 49 000 zaslaných fotografií z 86 zemí. Soutěže se smí účastnit kdokoli na světě.

Thaci obviněn ze zločinů

Kosovský prezident Hashim Thaci 5. listopadu rezignoval. Učinil tak poté, co byl obviněn z válečných zločinů a zločinů proti lidskosti u tribunálu v Haagu. Thaci dodal, že se tak rozhodl, aby ochránil integritu prezidentského úřadu v Kosovu. 9. listopadu s ním začal soudní proces. Thaci patřil k vůdcům povstalecké Kosovské osvobozené armády, která v 90. letech bojovala proti režimu v Bělehradu se snahou odtrhnout Kosovo od Srbska. Prezidentem Kosova byl od dubna 2016. Je jedním z kosovských politiků obviněných ze zločinů, mezi něž patří na-

příklad vraždy, mizení lidí nebo mučení. Prokuratura informovala, že on i ostatní jsou zodpovědní za 100 vražd civilistů. Prezident odstoupil den poté, co byl zatčen a ke zvláštnímu soudu v Nizozemsku dopraven bývalý předseda kosovského parlamentu Jakup Krasniqi, jenž při bojích se Srbskem v letech 1998 až 1999 působil jako vysoce postavený velitel kosovských povstalců. Dalším obviněným je bývalý předseda parlamentu Kadri Veseli.

ČTK

Stranu 5 připravila a redigovala Nataša Weberová

KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA

Několik slov k státnímu svátku 28. října 2020

Státní svátek vzniku Československa jsme oslavili v „karanténě“. Vzpomínali jsme doma a s přáteli a člověku je z toho smutno. Vznik Československé republiky nebyl jednoduchý. Chtěla bych ukázat co vše tomu předcházelo, a co protičeské akty pro nás v budoucnu znamenaly. Nechám hovořit historii.

Cesta k Mnichovské dohodě

Poté, když se rakouským iredentistům nepodařilo v závěru roku 1918 a nepočátkem roku 1919 dosáhnout odtržení historického pohraničí zemí Koruny české, volili političtí jejich představitelé různě, někteří uprchli, jako například představitelé provincie „Německé Čechy“ a někteří uznali svrchovanost československé moci a zůstali, jako např. představitelé provincie „Sudetsko“. Ti co zůstali, začali sjednocovat bývalé rakouské obyvatelstvo Československé republiky ně-

mecké národnosti na bázi kulturně vzdělávací a sportovní a samozřejmě i na bázi nacionálně politické. Nejvýraznější nacionálně politickou stranou v Československu byla Deutsche nationalsozialistische Arbeiterpartei (DNSAP – Německá nacionálně socialistická dělnická strana), která vznikla již v květnu 1918 z Německé dělnické strany. Po roce 1920 začala tato politická strana úzce spolupracovat s Hitlerovou NSDAP v sousedním Německu a stala se její hlavní agenturou v Československu. Současně, nyní již německí nacionalističtí ideologové začali zavádět uměle vytvořený pojem „sudetský“ Němec a „sudetoněmectví“ do širší praxe. Zavádění těchto pojmů bylo základem sjednocujícím faktorem s předpokladem pro formulování politické role Němců žijících na území Čech, Moravy a Slezska, pro určení jejich místa a zařazení v expanzivní velkoněmecké politice, a pro specifikaci termínu národní

společenství, „sudetoněmecký“ kmen, ale hlavně a v první řadě pro specifikaci termínu „národní skupina“ (Volksgruppe). Tento termín měl z hlediska prostředků a cílů politiky Drang nach Osten, velmi důležitou a nezastupitelnou úlohu.

Pro svou protičeskoslovenskou politiku byla DNSAP v říjnu 1933 zakázána. Nicméně v součinnosti s Turnerským spolkem (Turnerské hnutí – německý tělocvičný spolek, jehož počátky sahají do r. 1810, kdy bylo zřízeno první cvičiště tohoto spolku. Cílem bylo zvýšení tělesné zdatnosti, jakož i posílení brannosti německého národa. V Čechách byl první spolek založen v Praze v r. 1861. Český SOKOL byl založen v r. 1862, poté když německé organizace v Praze odmítly v letech 1860 – 1861 založení společného česko-německého tělocvičného spolku), jehož vrcholným představitelem v té době byl liberecký učitel tělocviku Konrad Henlein. V součin-

nosti s dalšími německými nacionalistickými organizacemi představitelé DNSAP po zákazu této strany, založili německé nacionalistické politické hnutí Sudetendeutsche Heimatsfront (SHF – Sudetoněmecká vlastenecká fronta), která se v roce 1935 přejmenovala na Sudetendeutsche Partei (SdP – Sudetoněmecká strana). V parlamentních volbách v květnu 1935 získala SdP 1 250 000 hlasů a v obecních volbách v květnu a červnu 1938 pro ni hlasuje dokonce 99 % všech německých vo-

ličů. V této době je již nade vše pochybnost jasně, že Němci v Čechách, na Moravě a ve Slezsku se chtějí státoprávně spojit s ostatními Němci v sousedním Německu a tím završit svou snahu o vytvoření jednotného německého státu, tak jak jej proklamovali rakouští nacionalisté již v lednu 1918 při vytváření provincie „Německé Čechy“, čehož se jim dostává podpisem Mnichovské dohody dne 29. a 30. září 1938.

Vybráno z Památníku Pečkárna

Bělorusko spustilo jadernou elektrárnu

Běloruský prezident Alexandr Lukašenko slavnostně zahájil provoz první jaderné elektrárny v zemi, kterou postavila ruská státní firma Rosatom. Spuštění elektrár-

ny Astravec, která leží jen 40 kilometrů od Vilniusu, ovšem kritizovala Litva, která se obává, zda bude zařízení bezpečné.

(ČTK)

Příběh z jarní karantény s hulvátem

Jsou to příběhy o lidech, o vztahu člověka k člověku. Ten první je o neslychaném pokrytectví, ba ještě o něčem horším. Ještě teď, když si na to vzpomenu, je mi z toho špatně.

Byla středa 8. května 2020 a já nastoupila v Ládví na autobus č. 177 směr Háje. Odjezd v 15:50. Na zastávce „Prosek“ nastoupila mladá rodina s malým chlapečkem v kočárku. Nádherní mladí lidé nastoupili s úsměvem. I ten jejich chlapeček se na všechny kolem usmíval. Já seděla u dveří za plexisklem a obdivovala jsem je. Ani jsem si nevšimla, že by hovořili jinou řečí. Seděli na místě určeném pro kočárky. V tom se zvedl takový zarostlý muž, stáhl si roušku pod bradu a stoupl si provokativně přímo nad to dítě v kočárku. Tatínek dítěte ho slušně požádal, aby si roušku nasadil a ustoupil od kočárku. A teď to začalo: sprosté urážky. Nejde to opakovat: „Táhněte na Ukrajinu, dělá-

te tady jen bordel“ atd. Mladý muž ho upozornil, že ho požádal slušně. „Já to vím, nejsem hluchej, ale táhněte domů“ a opět záplava urážek. A to stál pořád nad tím dítětem. Ten chlapeček se ale stále usmíval a to bylo strašné. Jeho táta se už neudržel, aniž by se zvedl, chytil chlapa za ruce a postrčil ho dál od kočárku. Chlap ale vyloženě provokoval. Stále bez roušky a opět nad kočárkem. A začalo být zle. Mladý Ukrajinec už to psychicky nevydržel, zbledl a vstával. I já dostala vztek. „Já jsem taky Ukrajinka“, hulákám na chlapa „a nasadte si ten náhubek!“ Chlap ustoupil a vykulil na mne oči. Roušku si samozřejmě nenasadil. „Ty seš taky kráva blbá“ a to byla nejslušnější nadávka. Ale ke kočárku už se nepřiblížil. Byli jsme na něj už tři. Já zpola seděla a zpola stála. Najednou mě někdo chytil za levou ruku, pohladil mi ji a nasmilovavě mě zatlačil zpátky k oknu. Byla to mladá žena vyšší

než já a trochu silnější postavy. „Pane, nasadte si tu roušku,“ říká chlapovi. A už jsme byli čtyři. Chlap ustoupil ke dveřím a tvářil se značně nasupeně. Uvolnění atmosféry přišlo nečekaně z jeho strany. Samozřejmě se nechtěl jen tak vzdát a tak si dal poslední slovo. „Vy, s tím Vaším Putinem“ samozřejmě nechyběl patřičný přívlastek, „ten Vás navádí, abyste sem lezli“ atd. V tu ránu jsme se začali všichni smát. „Vždyť on ani neví, kdo je náš prezident“, smějí se Ukrajinci. To už jsme se blížili k autobusové zastávce Malešice. Tam chlap vystoupil. A po výstupu si nasadil vítězoslavně roušku. Mladí manželé vystoupili na Limuzské. Mávali jsme na sebe a smáli se. Já vystupovala na Skalce. S mladou paní jsme si s úsměvem podali ruce a já ji poděkovala. Musím dodat, že mne tak honem něco nerozezlí, ale z toho jsem byla docela v šoku.

NATAŠA WEBEROVÁ

Příběh druhý se zlomeným zápěstím

Pár dní na to, v pondělí 11. května, jdu z Hlavního nádraží na redakční radu. Je jedna hodina a Jenda s Mírou už na mne čekají. „Nebojte se, už jdu, hned jsem tam!“ Jenže po dlouhé době začalo pršet a pražská dlažba byla jak namydlená. Šla jsem Růžovou ulicí dolů a držela se zábradlí. Po odbočení do ulice vlevo už jsem tak pozor nedávala. V levé ruce jsem držela tašku na kolečkách, v pravé aktovku a přes rameno kabelku. A bylo vymalováno. Najednou jsem ležela na zemi, do toho všeho nějak zamotaná a co čert nechtěl, pravou ruku pod sebou. Vstát jsem nemohla, zlomené zápěstí. Nikde nikdo a já jsem byla úplně bezmocná. Naštěstí se z čista jasna nade mnou naklonil mladý muž

a dal si se mnou docela práci, než se mu podařilo mě zvednout. „Dovedu Vás, kam potřebujete,“ říká mi. A já, když už jsem se vzpamatovala, mu povídám: „A nebude Vám vadit, když to bude na ÚV KSČM? Je to tady hned za rohem“. Začal se smát a ujistil mě, že mu to vadit nebude a aby dokázal, že mluví pravdu, se smíchem mě dovedl až do vřátnice. To jsme se smáli oba a já mu s radostí děkovala. Jenda s Mírou se při pohledu na mne zhroutil. Pravé zápěstí jsem měla do „vinglu“. Na chirurgii jsem šla samozřejmě až druhý den, neboť lilo jak z konve a já nechtěla promoknout. Takže druhý den jsem se ocitla na „Bulovce“. U vřátnice stan a tam dva mladíci měřili návštěvníkům teplotu. Říkám jim: „Chlapci, pro mne je to zážitek, já to viděla zatím jenom v televizi“. „To víte paní, řádí koronavirus, tak musíme.“

Jo, řádí koronavirus a já kráva si zlomím ruku“. Smáli jsme se. Ale mne za chvíli smích přešel. To když mi lékař začal ruku rovnat. Podrobnosti nebudu uvádět, jenom to chci říct, jak jsem byla překvapená přístupem toho lékaře k osobě pacienta. Laskavost, i profesionalita nejen jeho, ale i jeho asistentů, opět mladých chlapců. MUDr. ADAM z ortopedie na Bulovce. Nejenom ten den, ale i při dalších kontrolách. Řekla jsem mu to. Jak mě fascinuje jeho přístup nejen jako k pacientovi, ale jako k člověku. A to jsem měla stále ještě v hlavě ten děsný zážitek z autobusu.

Díky, pane doktore, díky chlapci!

NATAŠA WEBEROVÁ

Dodatek: Nebudete mi věřit, že poprvé jsem byla vděčná osudu za to, že mám roušku. Nebylo totiž vidět, jak jsem se bolestí šklebila.

Kde nic není ani čert nebere

Pokoj lidem dobré vůle

Jen tak si sednout a oddat se snění, když vánoční čas nastává.

Vzpomenout toho, kdo byl, a není, však v našem srdci zůstává.

Jen tak si sednout a oddat se snění když vánoční čas nastává, uvěřit tomu, zlo v dobro se změní a radost s námi zůstává.

S blízkými čekat až přijde chvíle a zazní z chrámu, katedrál: Pokoj lidem dobré vůle, nám narodil se Kristus Pán.

(NW)

Troška satiry

Netešte se lidé zlatí, blbej virus se k nám vrátil. Z čista, jasna? Kde je, tu je.

Opozice kritizuje – vláda v létě zaspala, na domluvy nedala.

Chodte hodně do přírody. Proboha ne do hospody! Tam chodí jen papaláši, co nás pandemií straší.

Další nám pak hlásá bodře, jak se všichni máme dobře. Hlásaj vodu, pijí víno, není Vám to trochu divno? Na náš úkor tenhle pán odletěl si na TCHAJ-WAN.

Noste roušky! Dámy, páni. Prý nás od viru chrání. Sice nevím proč a jak. Tak si počkám na zázrak.

Nataša Weberová

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Vatikán zakázal knihu o Slovanech a vyhrožoval autorovi smrtí: Tadeusz Wolanski totiž rozluštil „nesrozumitelné“ slovanské písmo

Polský archeolog Tadeusz Wolanski (1785 – 1865) si v 19. století nedokázal představit, že by zveřejnění jeho objevů mohlo ohrozit jeho život. Polské katolické duchovenstvo se rozhněvalo a rozhodlo radikálně vyřešit problém s archeologem – spálit ho na hranici vytvořené z jeho vlastních knih. Tadeuza zachránil car Nikolaj I., který ho vzal pod svoji záštitu a nařídil ruské armádě ho chránit a usnadnit mu další výzkum.

Bojoval s Ruskem, ale nestal se rusofobem

Wolanski se narodil ve městě Ši-auliai v Litvě. Během války roku 1812 bojoval v armádě Napoleona Bonaparta proti Rusku a získal dokonce Řád Čestné legie. Po válce se oženil, usadil v Polsku a začal studovat runové slovanské písmo, archeologii a zabývat se sběratelstvím. Zajímaly ho starověké mince, amulety, medaile, nápisy na památnících (kamenech a náhrobčích), i starožitnosti ze severní Afriky. Podnět ke studiu přítomnosti Slovanů v Itálii a na africkém kontinentu pravděpodobně daly dva nálezy, které se objevily právě v jeho sbírce. Byla to figurka boha Osirise a rituální figurka, kterou Egypťané dávali ve starověku do hrobu zesnulého. Uvedené figurky ze 7. a 4. století před naším letopočtem se našly během vykopávek na pobřeží Baltského moře, což poukazuje na obchodní vztahy mezi starověkým Egyptem a slovanskými národy. V závěru výzkumu starodávných památek Wolanski dospěl k závěru, že pomocí slovanských jazyků je možné bez problémů přečíst mnoho nápisů pro Evropany nepochopitelných. Prosazoval názor, že ještě před Cyrilem a Metodějem měli Slované vlastní starodávnou abecedu a zjistil, že pomocí slovanských jazyků je možné číst většinu etruských nápisů!

Wolanski tvrdil, že Etruskové jsou nejen nejbližší příbuzní Slovanů, ale že právě tento národ se stal skutečným zakladatelem Říma. Věřil, že ve starověku byly Slované známí nejen po celé Evropě, ale jejich vliv se rozšířil i na severní Afriku až po Núbii. „Nebo snad v Itálii, Indii, Persii a dokonce i v Egyptě,“ ptal se sám sebe i ostatních, „neexistují slovanské památky? A v knihách Zoroastra, na ruinách Babylonu a Persepolu, v palácích Dareia nejsou nápisy, které by byly pro nás Slované srozumitelné? Ano, vědci z Anglie, Francie a Německa hledí na tyto nápisy jako bacil do lékárny. Pouze my, Slované, můžeme tento výzkum dotáhnout do konce.“

Wolanski věřil, že se mu podařilo rozluštit většinu nápisů v Etruském jazyce a množství údajně „nepochopitelných“ nápisů na různých artefaktech. Svě světoval v dopisech, které adresoval do Petrohradské Akademie věd,

Archeolog Tadeusz Wolanski

pak do Kodaňské Dánské královské společnosti pro studium historie, a Královské vědecké společnosti v Čechách. Ale milovníka starověku nebrali nikde vážně.

Wolanski, bez čekání na odpověď, v roce 1846, vydal na vlastní náklady v polském Gnieznu knihu „Dopisy o slovanských starožitnostech“. V ní v němčině v pěti listech s přílohou 12 rytin zobrazujících 145 artefaktů popsal nejstarší nálezy ve své sbírce a ve sbírkách svých známých. Dospěl k závěru, že historie slovanských národů se odlišuje hlubokou starodávností a že rozšíření vlivu Slovanů a jejich rozsáhlé osídlení celé Evropy se záměrně zamlčuje a skrývá všemi možnými způsoby.

Od Indie po Skandinávii

V knize snadno dokázal, že mnoho mincí, medailí a nápisů na artefaktech, dříve připisovaných buď Dánům, pak Švédům nebo Římanům, patří Slovanům: Lučanům, Litvcům, které později omylem připsali neznámým Baltům a dalším národům. Indického boha Šivu identifikoval jako slovanského boha Sivu nebo Živu a jako důkaz předložil Brakteat (mince s ražbou na jedné straně) s vyobrazením tohoto boha a nápisem ve slovanském jazyce ZYWIE. Wolanski našel na medailonech a amuletech jména ruských knížat, které Němci považovali za téměř fiktivní. Tyto nápisy svědčí o historickém základu legend. Našel jména jako Rurik, jména knížat Oleg a Igor, nebo kněžnu Olgu. Unikátní je Wolanskiho sbírce je mince ze 7. století s portréty byzantského císaře Konstantina II.

a slovanského knížete Hostivíta. Nápis na minci zněl: HOSTIVIT ET CONSTANS P. F. AVG. Tento artefakt potvrdil války mezi Římany a Slované, jakož i uzavřený mír mezi nimi.

Wolanski našel artefakty, jejichž původ se přitom připisoval Římu a potom Persii, na kterých je slovanské písmo a obrázky slovanských bohů – Radogasta, Černoboga, boha války Jarovita, boha Čura. V nápisech na indických chrámech našel jméno boha Tur a přeložil nápisy na etruských náhrobčích. Wolanski připustil, že v jeho výzkumu by mohly být individuálně chyby kvůli jeho nedostatku speciálních znalostí nebo špatné zachovalosti artefaktů, ale chtěl, aby se jeho výzkumu věnovala pozornost.

Později vyšla druhá kniha Listy o slovanských starožitnostech, která obsahovala sedm listů a 88 kreseb. Poté se arcibiskup polské katolické církve v Gnieznu obrátil na cara Nikolaje I., jehož požádal o povolení použít knihy Wolanského k autodafé. (*Autodafé je slavnostní vyhlášení inkvizičního rozsudku nad kacířem či odpadlíkem u španělské či portugalské inkvizice. V řadě uměleckých děl či ve veřejném povědomí je pojem mylně ztotožňován i s výkonem tohoto trestu, především s upalováním kacířů či pálením kacířských knih. Ve skutečnosti trest smrti (jakýkoliv) nikdy nebyl součástí autodafé, byť se mohl odehrát bezprostředně po něm. Či k autodafé mohlo dojít až před hranicí a před diváky. Demonstrativní spálení souzené kacířské knihy v průběhu autodafé možné je.)

Listy slovanských starožitností

Wolanského chtěli upálit za jeho knihy

Car, překvapen hněvem jezuitů, se rozhodl seznámit se s knihami Wolanského a koupil několik kopií jeho Listů. Poslal pro dalšího slavného slovanofila 19. století – učitele a spisovatele Jegora Klasseny, aby knihy prozkoumal. Liberální mládež nazývala cara soldafonem – hrubým, nekulturním vojákem. Ale Nikolaj I. nebyl omezený člověk a přesně věděl, koho si na to zve. Klassen také podporoval myšlenku, že Etruskové jsou blízkými příbuznými Slovanů a zakladateli římské civilizace, samotného Říma. Klassen se pokusil dokázat, že Slované si uvědomili svou státnost ve stejnou dobu jako Řekové a Féničané a normanské vědce považoval za přinejmenším „bezohledné“. Po Klassenově zprávě car nařídil, aby se koupil „nezbytný“ počet knih, aby je „bezpečně uchoval“, a autorovi se přidělila armádní ochrana, které uložil nejen chránit Wolanského, ale měla také usnadňovat expedice archeologa za účelem sbírání starověkých slovanských artefaktů. Aby více neдрáždil Poláky a nevyvolal konflikt, nařídil spálení zbytku knih.

Příkaz provedli s potěšením jezuité. Knihy nejen zničili, ale s vědomím, že některé kopie se zachovaly v Petrohradě, zahrnuli je do Vatikánského indexu zakázaných knih. Odtud se každý katolík, který kdy otevřel „Listy slovanských starožitností“, dopustil hříchu. Byl povinen předat knihu osobě, která měla právo číst takovou literaturu nebo ji zničit.

Knihovna archeologa záhadně zmizela

Přesto se většina objevů Tadeuza Wolanského stala veřejně známými: Jegor Klassen je na příkaz Nikolaje I. zařadil do jednoho ze svých děl. Zde nebylo zahrnuto vše, ale pouze to, co prošlo revizí ruské pravoslavné církve – obrazy slovanských bohů pro ně byly příliš nepohodlné. Kniha měla méně štěstí, než její autor. Byla spálena. Na konci 20. století je nalezena v knihovně New Yorku jediná kopie Listů, která přežila zázrakem. Na žádost ruských spisovatelů Olega Guseva a Romana Perina byla přeložena do ruštiny a znovu zveřejněna na soukromé náklady.

V 19. století se o Wolanského objevch chvíli mluvilo, pak se politická situace změnila a na mnoho let se na něj zapomnělo. Archeolog zemřel roku 1865 v Polsku. Jeho jedinečná sbírka starožitností byla přenesena do muzea v Krakovské univerzitě, kde je zachována. Jeho rozsáhlá knihovna však zmizela, možná ji „uklidili“ katolíci – jezuité. Bohužel, i dnes se práce Tadeuza Wolanského ignoruje tradičními historiky a používají ji pouze někteří, které ti tradiční téměř pohrdavě nazývají „alternativními“. Od těch dob vyrostly generace lidí, kteří se ve školách učili, že Slované neměli své písmo před Cyrilem a Metodějem.

Překlad článku: aluška.org2020. Originál v ruštině napsala Maja Novik. Pro SV vyhledali: Miroslav Dvořák z Tábora a Pavel Rejř z Prahy

LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA

75. zasedání Valného shromáždění OSN

Speciálním opatřením neunikla ani tato prestižní akce na konci září. Světoví vůdci nevystupovali přímo v New Yorku, ale projevy předtočili a nahrávky byly odvysílány v sídle světové organizace a uveřejněny na internetu. Hlavním tématem byl virus, dále bezpečnostní stabilita ve světě, ochrana životního prostředí, jaderné od-

zbrojování, důstojný život občanů jednotlivých zemí. V první den zasedání vystoupili téměř všichni představitelé stálých členů Rady bezpečnosti. Jako první z nich americký prezident D. Trump, který vyhlásil válku viru: „Porazíme virus. Ukončíme pandemii. A vstoupíme do nové éry nebývalé prosperity, spolupráce a míru.“

Nejzásadnější byl konec jeho projevu: „Po celá desetiletí stejně unavené hlasy navrhuji stejná neúspěšná řešení a usilují o globální ambice na úkor svých vlastních lidí. Ale pouze když se budete starat o své vlastní občany, najdete skutečný základ pro spolupráci. Jako prezident jsem odmítl neúspěšné přístupy z minulosti a hrdě dávám

Ameriku na první místo, stejně jako byste měli dávat své země na první místo. To je v pořádku. To je to, co byste měli dělat.“ Jinými slovy říká, buďte vlastenci. Přestaňte pracovat pro zahraničí.

Ačkoliv ruský prezident V. Putin o tomto nemluvil, jeho činy jasně hovoří, že pracuje v zájmu ruského lidu. V projevu uvedl, že je nutné vyřešit otázku prodloužení smlouvy Ruska a USA o strategických útočných zbraních. „Prioritní otázkou, která se může a měla by se řešit operativně, je prodloužení smlouvy mezi Ruskem a USA o strategických útočných zbraních, která vyprší v únoru roku 2021, tedy brzy. Vedeme taková jednání s americkými partnery. Nehledě na spory a neshody, někdy i nedorozumění a dokonce i nedůvěru některých kolegů, budeme vytrvale navrhovat konstruktivní a sjednocující iniciativy. Především v oblasti kontroly zbraní, posílení platných smluvních režimů,“ konstatoval. Putin nabídl, že Rusko bezplatně poskytne za-

městnancům OSN vakcínu proti koronaviru Sputnik V. Dle jeho slov Moskva obdržela odpovídající výzvu od pracovníků organizace a nebude se k ní chovat lhostejně. Poznamenal, že během pandemie si mnohé země navzájem pomáhaly. „Jsme připraveni dělit se o naše zkušenosti a pokračovat ve spolupráci se všemi zeměmi a mezinárodními strukturami. Týká se to také dodávek ruské vakcíny, která prokázala svou spolehlivost, bezpečnost a účinnost, do jiných zemí,“ sdělil.

Francouzský prezident E. Macron zopakoval, že Evropa se nepřidá ke kroku USA, které jednostranně znovu zavedly sankce vůči Íránu. Dle něj by to mohlo podkopat jednotu Rady bezpečnosti. Upozornil světové představitelky, že by neměli dopustit, aby světu dominoval mocenský zápas mezi Čínou a USA. Z projevu zcela jasně vyplývá, že význam národních států bude dále vzrůstat. Všimnou si toho také čeští politici?

MIROSLAV HAVLÍK

Nesmyslnost či absurdity našeho...

(Dokončení ze s. 1)

Na Slovensku rozdělení společného státu oživilo hlášení se některých skupin ke klerofašistickému Slovenskému štátu, jako prvnímu samostatnému slovenskému státu, ve skutečnosti jen vazalu nacistického Německa. Snahou odlišit se od ČR je přijetí pro Slovensko nevýhodného eura. Je věcí Slováků, proč mají jako státní znak znamení maďarské poroby – znak Horní země uherské.

S otázkami, týkajícími se Československa jako protikladu habsburského „žaláře národů“, je spojeno obnovování připomínek tohoto neblahého období stavěním jeho památníků. V poslední době některé soukromé spolky prosadily, aniž by se ptaly občanů, postavení kopie tzv. mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze a nové sochy Marie Terezie na Prašném mostě. Mariánský sloup, postavený po Bílé hoře jako pomník vítězství Habsburků a katolicizmu, byl krátce po 28. říjnu 1918 spontánně stržen občany ja-

ko Čechy urážející památník pobělohorské potupy českého národa. Jeho přítomnost vedle připomínky popravených českých pánů a pomníku Mistra Jana Husa je jejich urážkou.

Marie Terezie podporovala poněmčování porobených národů prosazováním němčiny jako úředního jazyka. T. G. Masaryk hned na počátku ČSR razil heslo „Musíme se odrakoušit“. Novodobí uctivatelé rakousko-uherských utlačovatelů se zřejmě řídí názorem přímo opačným Masarykovu, k hanbě České republiky. Je to též urážka památky hrdiny – odbojáře kpt. Morávka, který na Prašném mostě padl v boji za Československo v boji s německými okupanty, jak připomíná jeho pamětní deska.

Další trapnou absurditou v České republice je odvolání ministra zdravotnictví Romana Prymuly. Ten byl současně prezidentem republiky poctěn vyznamenáním nejvyšším: Řádem Bílého lva za potlačení epidemie koronaviru na jaře tohoto roku, a odvolán z funkce ministra zdravotnictví minister-

ským předsedou na základě hanebné, zřejmě předem připravené provokace. Profesor Prymula, který je světově uznávaným epidemiologem, byl místopředsedou hnutí ANO pozván či vylákan na podívnou pozdně večerní schůzku do podivného církevního či restauračního (?) zařízení na Vyšehradě, kde jej fotografovali novináři z bulvárního časopisu Blesk. Podle právní analýzy, kterou si Prymula nechal udělat, neporušil žádný zákon ani opatření. Přesto byl donucen odstoupit. Žádný politik neměl odvahy tyto události kritizovat.

Ve funkci ministra zdravotnictví byl Prymula nahrazen Janem Blatným, sice lékařem, ale zcela jiného oboru. Ten navíc přiznal, že podepsal protivládni prohlášení podivné organizace Milion chviliek pro demokracii. Takový člen vlády ministerskému předsedovi nevádí? Tato trapná aféra současného vyznamenání prezidentem a odvolání ministerským předsedou je ostudou České republiky.

DOCENT JAN MINÁŘ,
PŘEDSEDA SV ČR

Výzva Cichanouské ke stávce...

(Dokončení ze s. 1)

Lidé práci v největších závodech nepřerušili!

Připomínáme, že ještě předtím na náměstí Nezávislosti v Minsku na sklonku října uspořádala běloruská opozice protivládni akci s průvodem po hlavní třídě města.

ve státních obchodech. Když prezident necouvl, oznámila začátek „celonárodní stávků“. Její podnět k rebelii však skončil fiaskem! Dle údajů RIA NOVOSTI práci lidé nepřerušili v největších běloruských závodech, jako jsou Mozyrská rafinerie, Naftan, Belaruskalij, Grodno, Azot, Minský traktorový

orgány prosit, aby ji odvezly do Litvy. Informovala o tom státní agentura Belta. Protestující opozičníci chtěli mít „sakrační oběť,“ tedy aby v průběhu protestů někdo zemřel! Jak vidět, na Lukašenkovu velkorysost ale Cichanouská rychle zapomněla. Prezident totiž bezpečnostním úřadům nařídil, aby zajistil štáb Cichanouské o počtu asi 50 lidí, včetně zahraničních novinářů, kteří se shromáždili v jedné budově, protože „byl úmysl štáb zapálit a obvinít z toho vládu.“ Cichanouská se sama obrátila na ministerstvo vnitra a poprosila, aby ji úřady vyvezly z Běloruska. Lukašenko dle svých slov tedy vydal rozkaz, aby byla s ochranou a s lidmi, kteří ji na její vlastní přání doprovázeli, bezpečně přepravena do Litvy k dětem! Cichanouská mu „děkovala a plakala na rameni“, když se navíc postaral, aby na živobytí v Litvě dostala 15 tisíc dolarů, které nechal prezident vyčlenit z rozpočtu státních podniků.

Nyní EU zakázala prezidentu vstup na území členských států unie. Zároveň mu zmrazila majetek, jenž na jejím území vlastní. Na sankčním seznamu EU přibýlo dalších 14 běloruských činitelů včetně prezidentova syna Viktora Lukašenka, poradce pro národní bezpečnost, personálního vedoucího prezidentské kanceláře Ihara Serhejenka či šéfa tajné policie Ivana Tertela. JAN JELÍNEK

Velkorysost Lukašenka k Cichanouské!

Již počátkem října v Minsku sdělil prezident A. Lukašenko, že S. Cichanouská, „ženě v domácnosti“, ve skutečnosti zachránil život! Sama měla bezpečnostní

Snowden v Rusku zůstává

Rusko udělilo bývalému spolupracovníkovi amerických tajných služeb Edwardu Snowdenovi povolení k pobytu na neomezenou dobu. Oznamila to 22. října agentura TASS s odvoláním na Snowdenova právního zástupce, podle

kterého Američan zatím neuvažuje o tom, že by požádal o ruské občanství.

Snowdenovi vypršelo povolení k pobytu v dubnu, vzhledem k pandemii ale bylo automaticky prodlouženo. (ČTK)

Vystoupení USA z INF je velkou chybou!

Bývalý americký ministr zahraničí George Shultz, který vykonával tuto funkci v letech 1982 – 1989, pokládá za obrovskou chybu vystoupení USA ze Smlouvy o likvidaci raket středního a krátkého doletu (INF). „Ztratili jste nejen samotnou smlouvu, ale všechny tyto body o kontrole nad dodržováním, na kterých jsme tak dlouho pracovali,“ řekl v rozhovoru pro list The New York Times. „Zdá se, že mají skeptický vztah k této dohodě, ke každé dohodě. Dohody nejsou obvykle ideální. Nedostanete všechno, co si přejete. Stojí za to přistoupit na kompromisy. Je to mnohem lepší než vůbec nic,“ vyslovil své mínění Shultz ohledně počínání administrativy prezidenta USA Donalda Trumpa.

Ruský prezident Vladimir Putin zveřejnil 26. října nový návrh na zmírnění napětí v Evropě po vystoupení USA ze smlouvy INF. Prohlásil, že Moskva je připravena z dobré vůle nerozmístit v evropské části rakety 9M729, ale za podmínky vstřícných kroků ze strany NATO. Navrhl rovněž Alianci kontroly systémů Aegis As-

hore s odpalovacím zařízením Mk-41 na evropských základnách a rakety 9M729 na kaliningradských objektech. Moskva považuje situaci v raketové sféře za krizi a odpovědnost za to spadá na USA, prohlásila mluvčí ruského ministerstva zahraničí Maria Zacharovová. „Chtěli bychom upozornit na to, jak unáhleně zavrhl některé evropské členové NATO ruské návrhy, aniž by zvážili jejich podstatu,“ řekla na tiskové konferenci. Poznamenal, že Moskva považuje dnešní situaci v raketové sféře za krizi. „Celou tíhu odpovědnosti za to nesou USA a jejich spojenci z NATO, kteří bezpodmínečně podpořili Washington,“ zdůraznila diplomatka.

Smlouva o likvidaci raket středního a krátkého doletu uzavřená SSSR a USA v prosinci 1987 byla podepsána ve Washingtonu generálním tajemníkem ÚV KSSS Michaiem Gorbačovem a prezidentem USA Ronaldem Reaganem. Nabyla platnosti 1. června 1988 a byla zrušena 2. srpna 2019 v důsledku jednostranného vystoupení USA. sputniknews.com

Minsk má přitažlivost i svou výstavbou a čistotou

Zdroj: turizm.novmas.cz

Uvedla to agentura Sputnik. Byla to reakce na uplynulou lhůtu, již někdejší kandidátka na prezidentský úřad Běloruska Svjatlana Cichanouská, vůdkyně opozice, předložila v polovině října prezidentovi Alexandru Lukašenkovi, aby do 26. října rezignoval na funkci hlavy státu, zastavil policejní zákroky v ulicích a propustil politické vězně. V případě odmítnutí mu vyhrožovala masovými protesty, stávkami, blokováním silnic a propadem prodeje zboží

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 248/2020, cena 10 Kč.
Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chvála, DrSc.
Vydavatel: Slovanický výbor ČR.

Redakční radu řídí: Docent RNDr. Jan Minář, Dr.Sc.
Členové rady: Eva Holečková, Zdeněk Hoření, Jan Jelínek, Cenek Milan Kadlec,
Julie Masopustová a Nataša Weberová.
Distribuci vede Alena Grospičková.

Na Slovanickém výboru jsou úřední hodiny ve čtvrtek od 10 do 15 hodin.
Redakce a administrace: Slovanický výbor ČR, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1,
III. patro, kabinet č. 147, tel. 607 715 152,
internetová adresa: www.slovanickyvybor.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).
Adresa e-mail: slovanvybor@volny.cz.

Příspěvky zaslané redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.
Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvků. Uzávěrka čísla dne 17. 11. 2020.
Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.